

Eengemaakte Wereldkerk blijft vorm aannemen

Friday Church News Notes, 2-11-2012, www.wayoflife.org

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

De tekenen dat een eengemaakte wereldkerk vorm aanneemt zien we overal vandaag. Van 7 tot 28 oktober werd de 23ste Rooms-katholieke Bisschoppensynode gehouden in het Vaticaan. Deze werd ook bijgewoond door baptisten, protestanten en anderen als afgevaardigden en waarnemers.

Baptistenleider Timothy George was een van de sprekers en prees het proces van “dialogoog” en riep op voor “de eenheid van de kerk”. George bad dat de katholieke synode en het Katholieke Nieuwe Evangelisatieprogramma “een voorbode zullen zijn van evangelievernieuwing en verfrissend voor de kerk en voor de wereld in onze tijd” (“Baptist Addresses Vatican Crowd”, Associated Baptist Press, Oct. 23, 2012).

Olav Tveit, algemeen secretaris van de Wereldraad van Kerken zond een broederlijke groet aan de synode. Tveit drukte een verlangen uit naar “de zichtbare eenheid van de Kerk in één geloof en in één eucharistische gemeenschap” (“Greets of the WCC General Secretary”, Oct. 11, 2012, oikoumene.org).

De Wereldraad van kerken vertegenwoordigt 340 denominaties, en zij zijn nauw verenigd met Rome. Voeg aan deze onheilige pot de Evangelicals en Rome beweging, de snelle verbreiding van Rooms-katholiek contemplatief mysticisme, het radicale oecumenisme van de contemporaine aanbiddingsmuziek, de nauwe affiliatie van de charismatische beweging met Rome, en het is duidelijk dat de “zichtbare eenheid van de Kerk” nabij ons is.

De Wereldraad van Kerken is radicaal liberaal in theologie, zoals we gedocumenteerd hebben in ons rapport “De Wereldraad van Kerken” (NL, zie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/WCC.pdf>), maar Tveit’s boodschap was fascinerend door zijn “evangelicale” toon. Hij sprak over “het kruis en de opstanding van Jezus Christus, wat het Goede Nieuws is”. Hij praatte over “rechtvaardiging in Christus, de verkondiging van het Evangelie en de oproep tot heiliging”. Hij sprak over “de kracht van de Heilige Geest”, over “mediteren over bijbelse teksten, en getuigen van het Evangelie in [onze] huizen en families, op de straten en op het werk”

Als ik niet beter wist zou ik concluderen dat de man een bijbelgelovige is, maar dat is hij niet! Hij gebruikt die mooie woorden, maar hij heeft een ander woordenboek om ze te definiëren.

Voor de Wereldraad van Kerken gaat het evangelie meer over het stichten van “sociaal-politieke rechtvaardigheid” in de huidige wereld dan de redding van de ziel.

Christus, de Heilige Geest, heiligheid, rechtvaardiging, bijbelmeditatie, getuigen van het Evangelie, deze woorden hebben verschillende definities binnen de gemengde menigte van de Wereldraad.

Sinds Rome’s Tweede Vaticaanse Concilie, een drie jaar durende conferentie die precies 50 jaar geleden begon en die de deur opende voor de breedste oecumenische kerkgeschiedenis ooit, werd het Rooms-katholicisme “geëvangelicaliseerd” en evangelicals werden “geromaniseerd”.

Wij leven in een tijd van grote vermenging. Het zwart-en-wit van leerstellige waarheid wordt gemixt in het grijze van het compromis.

Theologische woorden kunnen vele verschillende definities krijgen, want té dogmatisch zijn is onbeleefd en stuurt aan op verdeeldheid.

Dertig jaar geleden zou ik nooit gedacht hebben dat ik bij mijn leven onafhankelijke baptistenkerken zou zien flirten met mensen die geaffilieerd zijn met Rome, maar het gebeurt nu vlak voor onze

ogen, samen met een snelle zich verspreidende acceptatie van contemporaine aanbiddingsmuziek die als een belangrijk lijm lijkt te werken voor de creatie van de eengemaakte wereldkerk.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm